



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

8. Dies Aprilis. Si quando fatuo delectari volo; non est mihi longè
quærendum, me video.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

mareas, quia nihil merendo cogeris portare pondus diei, & æstus. Imò misericordiam, & profusam liberalitatem Dei compescit negligens: in maximos peccatores, Deus maximè est liberalis, & erga prodigiosos filios, tantùm non prodigus est Pater: at erga negligentibus, quasi avarus, & parcus: illis negat, quod alibi donat. Imò Deus, qui omnibus dat, à negligentibus aufert talenta, quæ dederat, aufert à pigro. Quis magis noxium, quàm quod non finit, quatenus nobis est, Deum beneficum esse? Quid magis malum, quàm quod Deum non finit nobis esse bonum? Itaque fuge inertiam, & cum Deo operante operare, juxta vulgare metrum:

Esto laborator, Deus est tunc auxiliator.

8. DIES APRILIS.

Si quando fatuo delectari volo; non est mihi longè quærendum, me video. *Seneca Epist. 30.*

Astutia. I. **S**equuntur jam Prudentiæ quædam veluti simiæ, ac imitatrices, cujus fucò, ac specie inani communtur, & larva teguntur. Has inter tenet primas, Astutia, quæ cum ad malum usum assumitur, & ob eum omnia molitur; non est, nisi personata prudentia, quæ vocatur *Prudentia carnis*, quæ est stultitia apud Deum. Nulla enim est imprudentia mentis, quàm prudentia carnis. Hanc ille calles, fateor, es callidus: sed nec illud diffiteor, vel

ideo

Aprilis.
re pondit
ulam libe
rimos pec
a prodige
rga negl
quod ali
gentibus
o. Qu
uatenus
magis me
è bonum
e operare

non est
leo. &
ia que
nitrices
inani co
tenet pri
um affe
est, nisi
a carni
n est im
Hanc
reor, vel
ideo

Aprilis.

Tessera.

265

ideo est fatuus. Hinc si tibi volupe est cum fatuo age-
re, non est quærendus apud Garamantas: non tan-
tum est apud te, sed tecum, imò in tè, quia es ipse tu.
Qui hac prudentia callent, sunt veteratores callidi,
versipelles, fraudum opifices, astutiarum fabri, in
machinis constituendis vigiles, in prandis insidiis
prompti, in dissimulando belli, in simulando arguti,
in nocendo infames. Vident quidem in tractandis
mercimoniis, in parando brevissimo honoris cho-
ragio, in litibus ad fallaciam struendis, vias omnes,
rationesque norunt augendæ rei suæ: possunt etiam
ingenii vi, & scelerata machinatione illudere alio-
rum luminibus, & incautos in fraudem inducere:
si expugnanda aliena impudiciâ, si vicini fraudan-
di, si rependum ad potentium gratiam, si aspiran-
dum ad dignitates, si domus injustè ornanda, nullæ
deficiunt artes, sunt ex historiis Lyncei, è fabulis Ar-
gi: ubique centoculi.

II. Sed illi ipsi, qui sunt in negotiis terræ per-
spicaces Aquilæ: sunt in negotiis cæli cæcutientes
Noctuæ. Non cognoscunt legem Domini, quam sin-
gulari audaciâ violant: non intelligunt imperantis,
minantisque Dei potentiam, & servitatem, quam
despiciunt; non turpitudinem vitii, quam ignorant:
non eximium decus honestatis, quam pensi ha-
bent: non præmia bonorum operum, quæ vilipen-
dunt, non beatarum mentium societatem, de qua
nunquam cogitant. Est lippitudo in oculis: in mente
caligo: in iudicio tenebræ: & quia omnia illorum
studia, consilia, vanæ, & importunæ cogitationes in
negotiis mundi occupantur: planè in cælestibus
caligant: & dum splendor dignitatum, quæsitique

R 5

inter

inter homines honoris illudit; dum sensuum lenociniâ, & blandæ usura voluptatis, aut nummi fulgor, & inanissimi lucelli aura, quatit animum; tenebris innubilatur acies mentis, & cæcâ quâdam caligine circumfunduntur. Illi sunt negotiatores terræ, furtivæ prudentiæ amasii; qui in humilibus, abjectisque negotiis, vividi, igneique; in cœlestibus, & Divinis stupent. Ex hac prudentia carnis oriuntur in familiarum noxæ, in forò malitiæ, in pactis, conventisque doli, in amicitia præstigiæ, in agendis rebus circumscriptio- nes, in probos calumniæ.

III. Jactent se licet, & se pulchros, ac beatos putent Filii hujus sæculi; quod exquisitâ industriâ, & subtili artificio ad pingua beneficia pervenerint; quod floreat indies magis, opesque parent jam cumulo, & magnitudine invidiosas; quod Magistratus, aut aliis honoribus potiuntur; quod familiam locupletaverint: in litibus invicti, in mercimonio strenui, in agendo fortunati; si tamen Dei metu, & Christianâ careant prudentiâ, Dei Filius, hoc est In-creata, & Incarnata Sapientia, eos stultos vocat. Hæc stultitia in omnes propè homines grassatur. Eligite hominem, qui in Academia, est quasi sapientis Antistes, scientiæ oraculum. Hunc si videres in theca pretiosa servare lutum, aut finum; & inde abjicere gemmas, & adamantes; hunc nè prudentem æstimares, nonne insipientem existimares? Et quomodo prudentem judicas, qui non semel; sed semper cor suum implet ambitione honoris, cupiditate opum, aviditate voluptatum; quæ omnia arbitratur Apostolus, non nisi stercora? contrâ verò flocci facit Divitias Gratia, promissa Gloriæ, possessionem cœlestium

Aprilis
merita
rebus o
tendun
stant pe
est, si h
illius:

Ast

Deus f
lut
sing

Sollicit
nimia in
tempor
libus.

nionum
mò sol
gilet to
niverfit
videt, q
nistris,
bus, ca
tum, u
forem;
bet in o
Expen
perit
sollicit
merita

Aprilis.

Tessera.

267

merita Christi, perfectiones Dei; ac ipsum denique rebus omnibus postponit Deum. In hoc unum intendunt filii hujus sæculi; ut spernant illa, quæ perstant per omnium perpetuitatem sæculorum: satis est, si hinc turgeant fastu, & polleant æstu memores illius:

Æstu vincit homo, cuncta creata solo.

9. DIES APRILIS.

Deus sic curat unumquemque nostrum, velut solum curet; & sic omnes, tanquam singulos. *S. August. l. 2. Confess. cap. II.*

Sollicitudo in temporibus.

Istudiam subsequitur Sollicitudo, quæ tunc prudentiæ opponitur, dum totam

Rationem absorbet excessu cogitationum de rebus temporalibus. Quid te angit, imò sollicitat sollicitudo; cum tantum tibi uni invigilet tota Dei providentia, ac si in tota hac rerum universitate esses solus? scilicet Rex, qui omnibus providet, qui sibi sunt à manibus, pedibus; à literis, ministris, colonis, agasonibus, mancipiis; imò falconibus, canibus, equis, felibus; Filium suum unigenitum, unigenitum, Regni hæredem, sceptri successorem; quem unum gerit in oculis, alit in fibris, habet in delitiis, destituet rebus ad vitam necessariis? Expende hodiernæ diei tesseram, & mitte de rebus perituris curam superfluum. Sed una est hominum sollicitudo: nescio, an deploranda Heraeliti fletu,

an